

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2016 r. – GFKL Financial Services/Komisja

(Sprawa T-620/11) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Niemieckie ustawodawstwo podatkowe dotyczące przenoszenia strat na przyszłe lata podatkowe (Sanierungsklausel) — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Indywidualne oddziaływanie — Dopuszczalność — Pojęcie pomocy państwa — Selektywny charakter — Charakter i struktura systemu podatkowego — Zasoby publiczne — Obowiązek uzasadnienia — Uzasadnione oczekiwania]

(2016/C 106/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GFKL Financial Services AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers i M. Knebelsberger, a następnie M. Schweda, J. Eggers, M. Knebelsberger i F. Loose, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo T. Maxian Rusche, M. Adam i R. Lyal, a następnie T. Maxian Rusche, R. Lyal i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/527/UE z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) przyznanej przez Niemcy na podstawie klauzuli naprawczej przewidzianej w ustawie o podatku od osób prawnych („KStG, Sanierungsklausel”) (Dz.U. L 235, s. 26).

Sentencja

- 1) Zarzut niedopuszczalności zostaje oddalony.
- 2) Skarga zostaje oddalona jako bezzasadna.
- 3) GFKL Financial Services AG pokrywa własne koszty oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską. Komisja pokrywa jedną trzecią własnych kosztów.
- 4) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2016 r. – Isotis/Komisja

(Sprawa T-562/13) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Program ramowy na rzecz innowacji i konkurencyjności — Umowa REACH112 — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Koszty kwalifikowalne)

(2016/C 106/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: S. Skliris, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Di Paolo i S. Lejeune, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez E. Petritsi, następnie przez E. Roussou, adwokatów)

Przedmiot

Po pierwsze, wnioski oparte na art. 272 TFUE, zmierzające, tytułem żądania głównego, do uznania za bezzasadne żądania Komisji mającego na celu zwrot zaliczki w kwocie 47 197,93 EUR, wypłaconej skarżącej na podstawie umowy nr 238940 „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)”, zawartej między Wspólnotą Europejską a skarżącą, oraz pomocniczo – do uznania za bezzasadne żądania Komisji mającego na celu zwrot tej zaliczki w zakresie wydatków przedstawionych Komisji za pierwszy okres referencyjny projektu REACH112 w wysokości 13 821,12 EUR, jak również, po drugie, żądanie wzajemne mające na celu zasądzenie od skarżącej zwrotu zaliczki nienależnie wypłaconej w ramach tej umowy i zapłaty odsetek za zwłokę.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie żądań Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis mających na celu stwierdzenie, że skoro warunki ogólne szóstego programu ramowego nie mają zastosowania do rozpatrywanej umowy, Isotis nie jest odpowiedzialna za zapłatę odszkodowania ryczałtowego z tytułu tej umowy i że w związku z tym Komisja Europejska naruszyła tę umowę, wyrażając swój zamiar dochodzenia takiego odszkodowania.
- 2) Wniosek Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis o stwierdzenie braku podstawy żądania zwrotu zaliczki, którą pobrała ona na podstawie umowy nr 238940 „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)”, zostaje uwzględniony w zakresie kosztów zgłoszonych przez nią w odniesieniu do pierwszego okresu referencyjnego projektu REACH112.
- 3) Skarga wniesiona przez Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 4) Żądanie Komisji dotyczące zasądzenia od Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis zwrotu zaliczki, którą pobrała ona na podstawie umowy nr 238940 „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)”, zostaje oddalone w zakresie kosztów zgłoszonych przez Isotis w odniesieniu do pierwszego okresu referencyjnego projektu REACH112.
- 5) Zasądza się od Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis zapłatę na rzecz Komisji kwoty w wysokości 33 376,81 EUR, powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 4 % rocznie poczynwszy od dnia 29 października 2013 r. aż do dnia zwrotu całej tej kwoty.
- 6) Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis oraz Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2016 r. – Italian International Film/EACEA

(Sprawa T-676/13) ⁽¹⁾

[Program wspierający europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007) — Środki wspierające ponadnarodową dystrybucję filmów europejskich — Zaproszenie do składania wniosków w ramach schematu „selektywnego” 2013 — Akt EACEA informujący skarżącą o odrzuceniu jej zgłoszenia dotyczącego filmu „Only God Forgives” — Akt EACEA potwierdzający odmowę, lecz zawierający nowe uzasadnienie — Kompetencja — Podział zadań pomiędzy Komisją a EACEA — Kompetencja związana — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Stałe wytyczne 2012 – 2013 — Porozumienie w zakresie dystrybucji materialnej lub fizycznej — Brak wcześniejszego poinformowania EACEA — Niekwalifikowalność zgłoszenia]

(2016/C 106/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Italian International Film Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fratini, B. Bettelli i M. Bottino)